

Μητροπολίτης Βεροίας: «Να έχουμε υπομονή και διά της υπομονής θα πάρουμε όλα αυτά τα χαρίσματα που είχε ο Άγιος Νεκτάριος»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε χθες στον Εσπερινό και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Νεκταρίου και της Αναλήψεως του Κυρίου Βεροίας.

«Ο άγιος Νεκτάριος άξιώθηκε νά είναι σήμερα στόν χορό τῶν άγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, διότι μέ ὑπομονή καί μέ ταπείνωση αντιμετώπισε όλες τῖς άδικίες καί τούς πειρασμούς. Μάλιστα, όταν ἡ Ἐκκλησία μας ἐνέγραψε τόν άγιο Νεκτάριο στό Ἁγιολόγιό της, κάποιος πού τόν γνώριζε σκέφθηκε «τί ἔκανε ὁ Νεκτάριος καί ἡ Ἐκκλησία τόν κατέταξε στους άγίους;» Καί τοῦ φανερώνεται ὁ Ἅγιος στόν ὕπνο του καί τοῦ λέει: «Ἀδελφέ μου, ἐσυκοφαντήθην, ὑπέμεινα καί ἐσώθην». Αυτό ζητᾶ καί ἀπό ἐμᾶς καί ὁ άγιος Νεκτάριος ἀλλά καί ὁ Θεός: νά ἔχουμε ὑπομονή καί διά τῆς ὑπομονῆς θά πάρουμε όλα αὐτά τά χαρίσματα πού εἶχε ὁ άγιος Νεκτάριος, ὁ ὁποῖος εὐχόμαι νά εἶναι βοήθεια πάντων ὑμῶν

», είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμά του.

Το κήρυγμα του Μητροπολίτη Βεροίας:

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων κηρύττοντας τον θείο λόγο ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Δός μοι τήν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν καί μή με ἀπο-δοκιμάσης ἐκ παίδων σου». Ἡ ἱκεσία αὐτή τοῦ σοφοῦ Σολο-μῶντος, πού ἀκούσαμε πρῖν ἀπό λίγο στά ἀναγνώσματα τοῦ Ἑσπ-ερι-νοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ προστάτου τῆς ἐνορίας σας, τοῦ ἑορταζομένου μεγάλου ἀγίου τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ ἀγίου Νεκταρίου, ἀρχιεπι-σκόπου Πενταπόλεως, τοῦ θαυμα-τουρ-γοῦ, θά μπορούσαμε νά ποῦμε ὅτι ἀποτελοῦσε τό διαρκές αἴτημά του ἀπό τήν παιδική του ἡλικία, ὅταν ἀκόμη βρισκόταν στήν πατρί-δα του τή Σηλυμβρία καί δέν μπο-ροῦσε νά φαντασθεῖ τί τοῦ ἐπε-φύ-λασσε τό μέλλον. «Δῶσε μου», θά παρακαλοῦσε τόν Θεό, «τή Σο-φία πού σέ συνοδεύει στόν θρόνο σου».

Ποιά εἶναι ὅμως τά χαρακτηρι-στικά τῆς Σοφίας τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία ζητοῦσε ὁ ἅγιος Νεκτάριος;

Τήν ἀπάντηση μᾶς τήν δίδει ὁ ἴδιος ὁ ἱερός συγγραφέας. «Σοφί-ας», λέγει, «οὐ κατισχύσει ποτέ κα-κία».

Τό πρῶτο, λοιπόν, χαρακτηρι-στικό της εἶναι ὅτι δέν μπορεῖ ποτέ νά τήν νικήσει ἡ

κακία τῶν ἀνθρώπων καί τοῦ κόσμου. Τό δεύτερο χαρακτηριστικό της εἶναι ὅτι βοη-θᾷ αὐτόν πού τήν διαθέτει νά πλη-σιάσει καί νά γνωρίσει τόν Θεό· «μύ-στις γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπι-στήμης». Καί τό τρίτο εἶναι ὅτι οἱ καρποί της εἶναι οἱ ἀρετές, διότι αὐτή διδάσκει τή σωφροσύνη καί τή φρόνηση, τή δικαιοσύνη καί τήν ἀνδρεία, πού εἶναι ὅ,τι χρησιμώτ-ε-ρο μπορεῖ νά ἔχει ὁ ἄνθρωπος στή ζωή του.

Ἄν μελετήσουμε τή ζωή τοῦ ἁγίου Νεκταρίου δέν θά δυσκο-λευ-θοῦμε νά διακρίνουμε αὐτά τά χαρα-κτηριστικά τῆς Σοφίας τοῦ Θεοῦ, πού περιγράφει ὁ σοφός Σο-λομῶν. Ὁ ἅγιος Νεκτάριος ἀπό τά νεανικά του χρόνια, ὅταν ἀναγκά-σθηκε νά φύγει μακριά ἀπό τήν οἰ-κογένειά του, προκειμένου νά ἐργα-σθεῖ γιά νά σπουδάσει, ἀλλά καί μέχρι τήν κοίμησή του, ἀντιμε-τώπισε τήν κακία πολλῶν ἀνθρώπων, πού προσπάθησαν μέ ποικί-λους τρόπους νά τόν βλάψουν συ-κοφαντώντας τον στόν πατριάρχη Ἀλεξανδρείας. Καί ἀκόμη νά τόν διαβάλλουν, νά τόν ἀδική-σουν, νά τοῦ στερήσουν ἀκόμη καί τά ἐλά-χιστα χρήματα πού δικαιο-ῦ-το γιά νά ζήσει ταπεινά καί φτω-χικά, ὅπως ζοῦσε πάντοτε, διαβάλ-λο-ντάς τον σέ ὑπηρεσιακούς παράγο-ντες στήν Ἑλλάδα, ὅπου κατέφυγε μετά τήν Ἀλεξάνδρεια. Νά τοῦ φέρουν στή συνέχεια προσκόμ-μα-τα καί ἐμπόδια στό ἔργο του ὡς διευθυντοῦ τῆς Ριζαρείου Σχολῆς ἀλλά καί ἀργό-τερα, ὅταν θέλησε νά ἰδρύσει τή Μονή τῆς Ἁγίας Τριά-δος στήν Αἴγινα.

Ὅμως ἡ κακία τῶν ἀνθρώπων καί τοῦ πονηροῦ, πού καταδίωκε τόν ἅγιο Νεκτάριο, δέν μπόρεσε νά τόν νικήσει, δέν μπόρεσε νά ἀλλοιώσει τόν χαρακτήρα του, οὔτε νά μειώ-σει τήν ἀγάπη του πρός τόν Θεό καί τούς ἀνθρώπους καί τήν ἐπιθυμία του νά διακονεῖ τήν Ἐκκλησία μέ ἀπόλυτη ἀφοσίωση. Ὁ ἅγιος τά ὑπέμενε ὅλα αὐτά μέ ταπείνωση, συγχωρώντας ὅσους τόν ἀδικοῦσαν καί τόν ἔβλαπταν.

Μέσα ἀπό αὐτές τίς δοκιμασίες καί τίς ταλαιπωρίες ὁ ἅγιος Νεκτά-ριος ἀπέδειξε ὅχι μόνο ὅτι ἔχει τό πρῶτο χαρακτηριστικό τῆς θείας Σοφίας ἀλλά ὅτι ἔχει καί τό δεύ-τε-ρο, διότι πλησίασε μέσω αὐτῶν τόν Θεό καί ἔγινε θεατής τῶν ἀπορ-ρήτων μυστηρίων του καί ἐνώ-θηκε μαζί του καρδιακά καί ἀξιώθηκε τῶν θείων χαρισμάτων του.

Καί ἐάν αὐτά τά φύλασσε ὁ ἅγιος Νεκτάριος ὡς πολύτιμο θησαυρό μέσα στήν ψυχή του, γιά νά μήν τά συλήσει ὁ πονηρός ἐξαιτίας τῆς ὑπερηφανείας, καί ἐπέτρεπε μόνο κατ' ἐλάχιστον νά ἀποκαλυφθοῦν πρός ὠφέλεια καί παρηγορία τῶν ἀνθρώπων, οἱ ἀρετές, πού εἶναι τό τρίτο χαρακτηριστικό τῆς θείας Σο-φίας, ἦταν ἐμφανεῖς στή ζωή του καί στήν ἀναστροφή του, σέ ὅσους τουλάχιστον ἤθελαν νά τίς διακρί-νουν. Ἡ σωφροσύνη καί ἡ φρόνη-ση ἦταν αὐτές πού στήριζαν τήν ὑπο-μονή καί τήν ταπείνωση τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, ἀλλά καί ὅλες τίς ἐπιλογές καί τίς ἀποφάσεις τῆς ζωῆς του. Ἡ δικαιοσύνη καί ἡ ἀν-δρεία τόν ἔκαναν νά ἀντέχει καί νά μήν ὑποχωρεῖ στους πειρασμούς, καί νά πορεύεται στή ζωή του μέ

έμπιστοσύνη στον Θεό.

Καί ὁ Θεός, κατά τήν παράκλησή του, ὄχι μόνο δέν τόν ἀπεδοκίμασε ἐκ παίδων του, ἀλλά τόν ἀγίασε καί τόν χαρίτωσε μέ τή χάρη τῶν θαυμάτων του, ὥστε νά θεραπεύει καί τίς δικές μας ἀσθένειες. Συγ-χρόνως ὅμως γιά νά μᾶς διδάσκει μέ τό παράδειγμα τῆς ζωῆς του πῶς νά ἀντιμετωπίζουμε τίς δυσκολίες καί τούς πειρασμούς τῆς δικῆς ζωῆς μας μέ ὑπομονή καί ταπεί-νωση, συγχωρώντας ὅσους μᾶς ἀδι-κοῦν καί μᾶς πικραίνουν, προκει-μένου νά ἀναδειχθοῦμε καί ἐμεῖς ἀληθινά τέκνα τοῦ Θεοῦ καί νά ἔχουμε τή χάρη καί τό ἔλεός του.

Ἔτσι ὁ ἅγιος Νεκτάριος ἀξιώθηκε νά εἶναι σήμερα στον χορό τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, διότι μέ ὑπομονή καί μέ ταπείνωση ἀντιμετώπισε ὅλες τίς ἀδικίες καί τούς πειρασμούς. Μάλιστα, ὅταν ἡ Ἐκκλησία μας ἐνέγραψε τόν ἅγιο Νεκτάριο στό Ἀγιολόγιό της, κάποιος πού τόν γνώριζε σκέφθηκε «τί ἔκανε ὁ Νεκτάριος καί ἡ Ἐκκλησία τόν κατέταξε στους ἁγίους;» Καί τοῦ φανερώνεται ὁ Ἅγιος στον ὕπνο του καί τοῦ λέει: «Ἀδελφέ μου, ἐσυκοφαντήθην, ὑπέμεινα καί ἐσώθην».

Αὐτό ζητᾶ καί ἀπό ἐμᾶς καί ὁ ἅγιος Νεκτάριος ἀλλά καί ὁ Θεός: νά ἔχουμε ὑπομονή καί διά τῆς ὑπομονῆς θά πάρουμε ὅλα αὐτά τά χαρίσματα πού εἶχε ὁ ἅγιος Νεκτάριος, ὁ ὁποῖος εὐχόμαι νά εἶναι βοήθεια πάντων ὑμῶν.

© Kosmas Karagiannis IMBNK